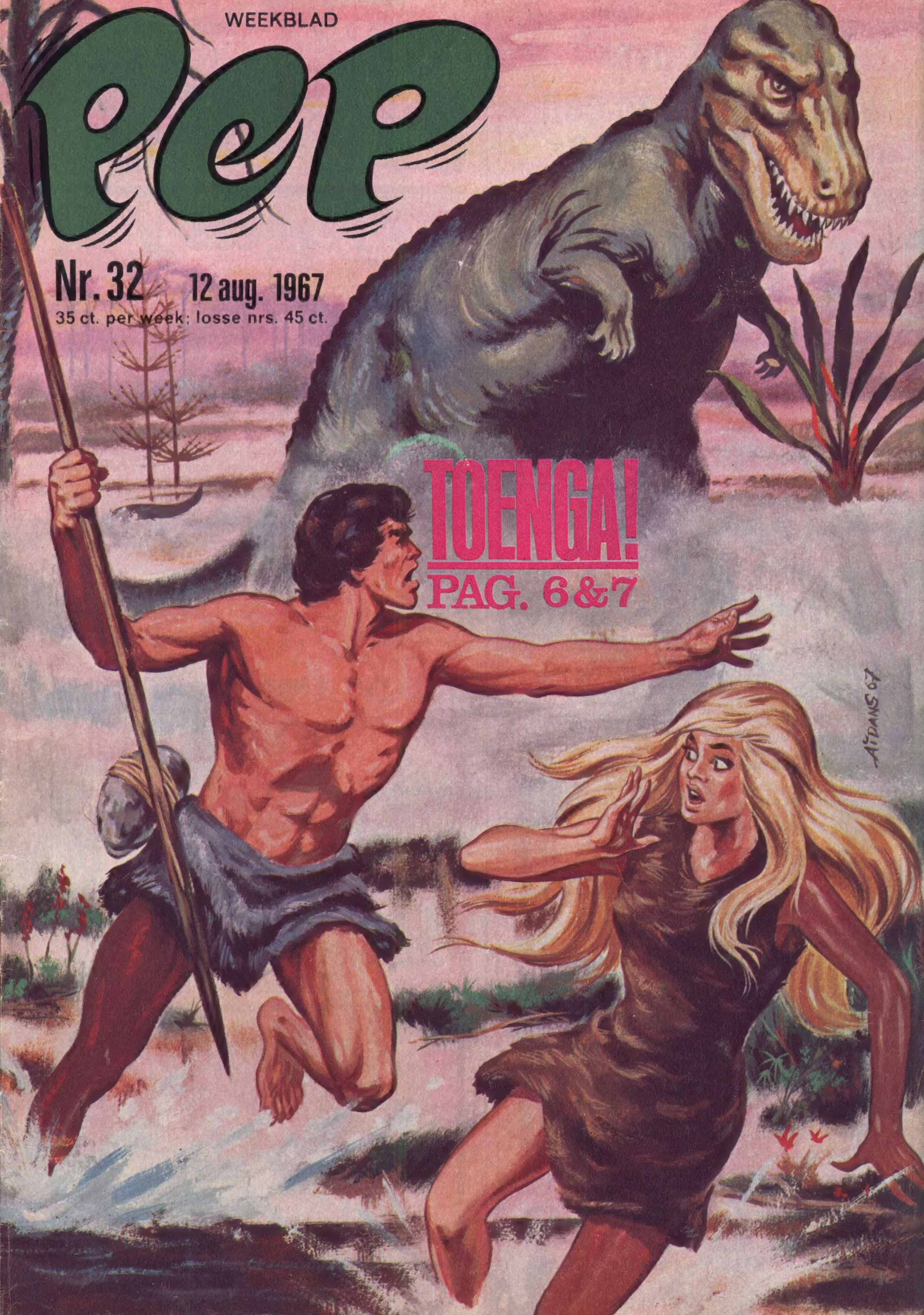

WEEKBLAD
PEP
Nr. 32
12 aug. 1967
35 ct. per week; losse nrs. 45 ct.
TOENGA!
PAG. 6&7
AIDANS 67

OPpeppers

In Abakaliki (Nigeria) hebben de fietstaxi's drie tarieven. Bij het hoogste tarief kan men gedurende de hele rit blijven zitten. Bij het middelste tarief moet men bij de beklimming van een heuvel de taxi verlaten. Bij het laagste tarief moet men de fietstaxi tegen een heuvel opduwen..

Charles Zibbelman heeft het duurrecord: in een zwembad in Honoloeloe zwom hij onafgebroken 168 uur in het rond. Ongelooflijk, nietwaar? Vooral als je weet dat deze Zibbelman geen benen heeft. Hij leverde deze prestatie in 1941.

Over records gesproken: de Amerikaanse slager John Sigmund heeft er een! Hij zwom de Mississippi af, van St. Louis tot Caruthersville. Afstand: 467 kilometer. Tijd: 89 uur, 48 minuten.

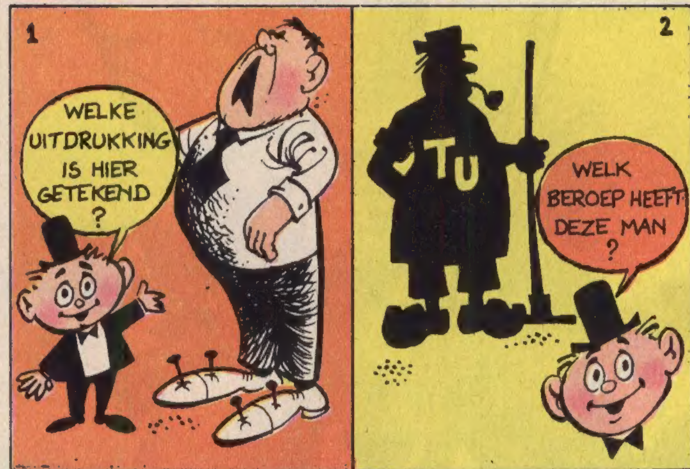

De diergaarde in Midland is één dag in de week gesloten. Om de dieren te laten bijkomen van het lawaai dat de bezoekers de andere zes dagen maken.

Jack Sarokin en Leon Komowski moesten voor een Londense rechtbank verschijnen wegens autodiefstal. Ze kwamen in stijl. In een gestolen auto.

NOGAL WIEDES

Dat moet ik Pep schrijven

KARATE

Naar aanleiding van het stukje, dat H. de V. in PEPpost geschreven heeft, moet me van het hart dat ik het volkomen met hem eens ben. Ik heb veel gehoord over karate en ik mag wel even opmerken dat als Bluming ooit voor scheidsrechter zou gaan spelen, die wedstrijden een groot fiasco zouden worden. Hebt u Bluming wel eens bezig gezien? Zo niet, dan moet u eens gaan kijken naar een wedstrijd waarin hij meedraait. Dan zult u beslist anders gaan praten over ‚meneer' Bluming!

C. J. Leeuwendijk, Papendrecht

Wij hebben Jon Bluming bezig gezien. Wij zien geen reden anders over deze sportman te gaan denken.

OPA

Betreft PEP 21 van 27 mei 1967. Pagina 16 en 17, de ‚Yamato' en ‚Graf Spee'. Waarom staat dit in PEP? En waar is de redactionele gedachtengang opgedaan om tot een zinnetje te komen als dit: „De Duitse zeemacht (Kriegsmarine!) telde weer een klein, maar dapper (tapfer!) schip minder." Mijn opa zou zeggen: „En breek me, wat de verdere geschiedenis aangaat, de bek niet open!" Redactie, luister goed! Plaats NOOIT weer dergelijke rotzooi in PEP!

J. H. van der Laan, Groningen

FRED

Laatst zag ik achter op Margriet Fred Flinstone, die niets wilde doen zolang hij zijn PEP nog niet uit had gelezen. Bij mij gaat het precies hetzelfde als bij Fred Flintstone en ik zou de andere lezers die ook eerst hun PEP willen lezen, niet graag de kost willen geven. PEP is keigoed, die koe bijvoorbeeld, en de oppeppers. Alleen die brieven, daar moet wat mee veranderen. Die zijn vaak oerstom en vervelend.

Piet Swinkels, Helmond

KOE

PEP is bijzonder goed, maar ik vind niets aan al die reportages over voetbal en racen en fietsen en vliegtuigen. En ik kan me ook ontzettend kwaadmaken over die reacties op Batman! Volgens een zeker iemand uit Lisse is iedereen die ouder is dan dertien en toch van Batman houdt, erg dom. Maar ik ben beslist niet dom, hoewel ik ouder ben dan dertien en stapel op Batman ben! Nog wat: die stomme koe moet uit PEP. Laat liever de Castijdingen weer komen, daar lachte ik me steeds rot om.

T. L., Buiksloot-Amsterdam

ELF

Hoeveel voetballers zitten er volgens PEP in een voetbalelftal? In PEP 19 staan bij een verhaal van agent 327 veertien voetballers op het veld!

Martien Rijkhof, Assendelft

Volgens PEP staan er elf voetballers in een elftal en heb jij de fotografen meegeteld!

STRAAL

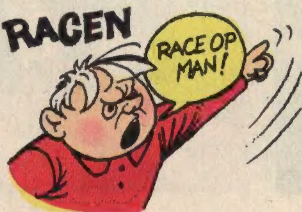

In PEP 21 wordt in het verhaal van het raadsel van Atlantis een indringer met een lichtstraal beschoten. Kan PEP mij ook verklaren, sinds wanneer een lichtstraal iemand buiten westen kan schieten? Een kogel is dacht ik effectiever!

Eddy Lamers, Oss

Volg de avonturen van Blake en Mortimer, dan lost je probleem zich vanzelf op!

RACEN

We hebben nu al een paar keer Vaillant in PEP gehad en er is nog niets gebeurd! Wanneer komt er eens actie? Ik koop PEP echt niet voor die familiebijeenkomsten van de Vaillants! Wat interesseert het mij nou, of Michel misschien gaat trouwen? Laat hem racen, daar hebben we meer aan!

Anne Voors, Leeuwarden

HELFT

In PEP 21 las ik iets over de Nationale Nederlandse Secret Boy Organisatie. Het lijkt me wel een leuk organisatietje, alleen begrijp ik niet goed waarom de helft in het Nederlands en de helft in het Engels staat geschreven. Bovendien heeft deze geheime organisatie zich al verraden, want er staat een adres bij. En een adres is voldoende om een hele organisatie op te rollen.

U.N.C.L.E. jr., 's-Hertogenbosch

FLIPPIE FLINK

OPLOSSINGEN

1. Aan de grond genageld staan.
2. Tu in man — tuinman.

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 35 cent per week of f 4.55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729788. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam.

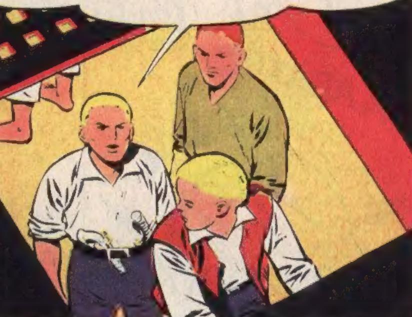
EEN AVONTUUR VAN ROODBAARD

TEKST: J. M. CHARLIER TEKENINGEN: V. HUBINON

De zoon van Roodbaard heeft de Turkse feloek bereikt en de bemanning overmeesterd. Hij is van plan op dit schip de vlucht naar het vaderland te ondernemen, maar de slaven zijn nog niet ontkomen aan de bedreiging van de Turken!

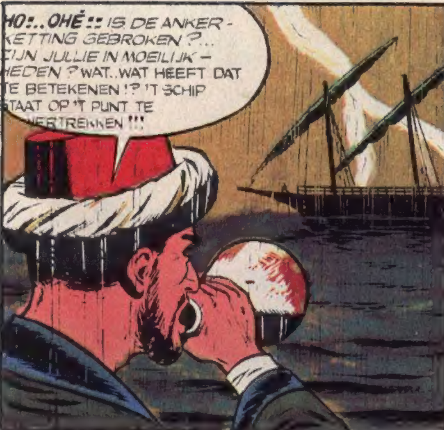

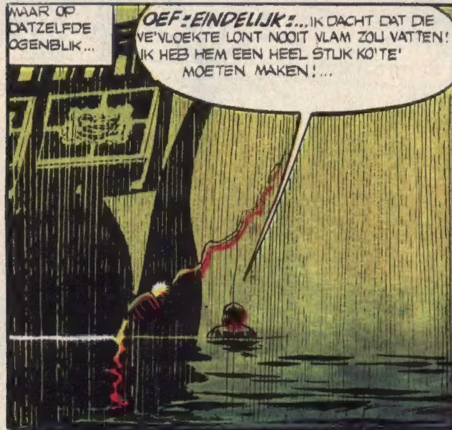

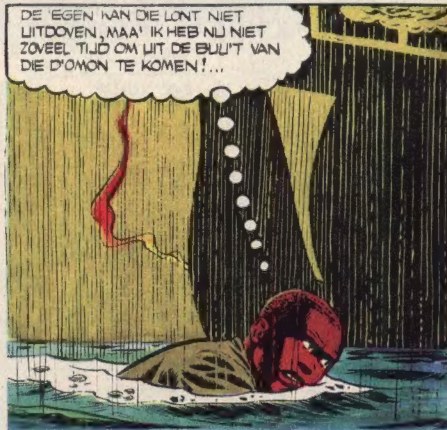

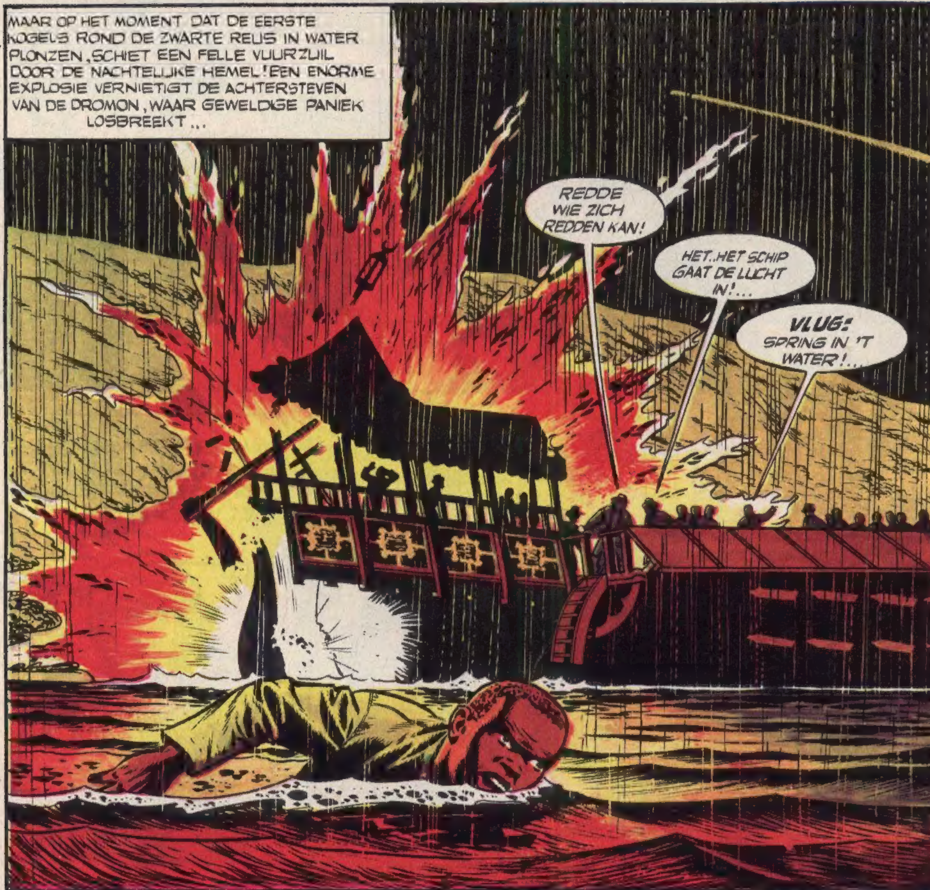

MUITERIJ OP DE OCEAAN

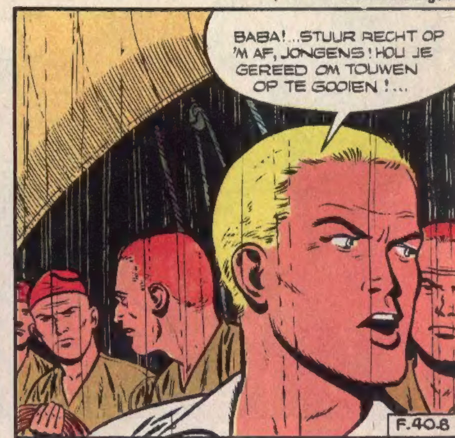

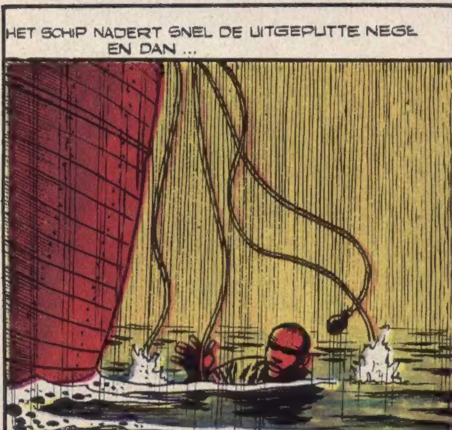

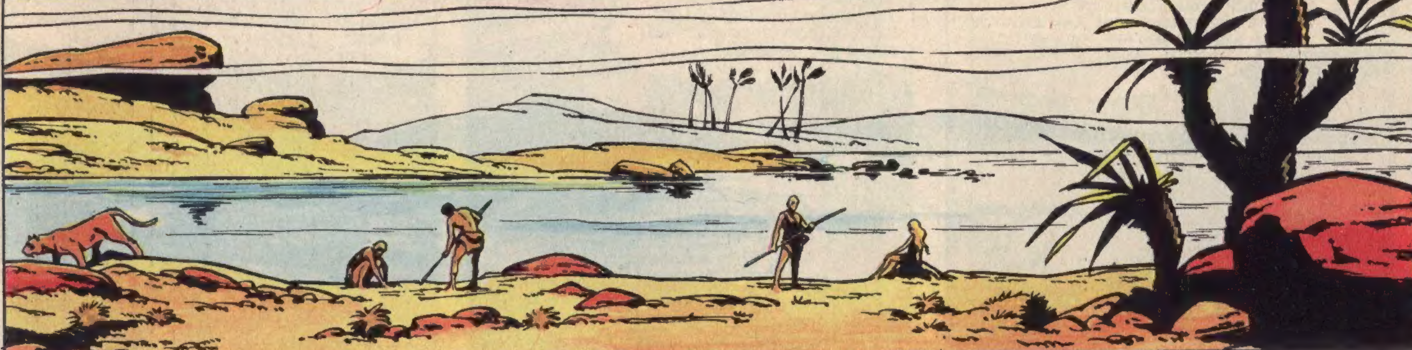
WORDT VERVOLGD.

door AIDANS

TOENGA EN DE

XAM, DE KOPPIGE KRIJGER, IS MET ZIJN ZUSTER OHAMA DOOR TOENGA EN NOEN EN ARAM UIT DE GEVAREN DIE HEN IN DE SPELONK VAN DE DOOD [1] BEDREIGDEN, BEVRIJD. AAN DE OEVERS VAN DE RIVIER DOEN ZE NIEUWE KRACHTEN OP VOOR DE LANGE, GEVAARLIJKE TOCHT HUISWAARTS ...

1) ZIE HET VORIGE VERHAAL.

STRIJD DER GEWELDENAREN !!

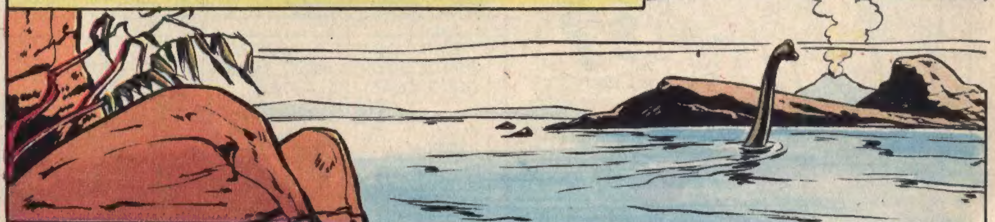

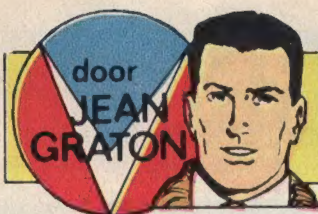

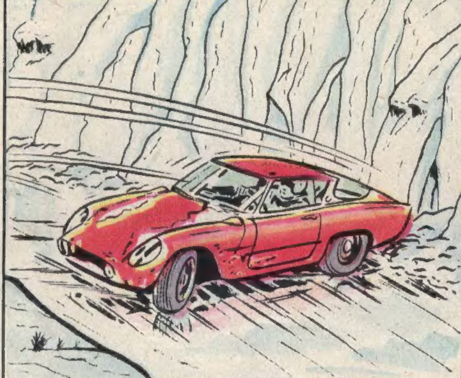
WORDT VERVOLGD

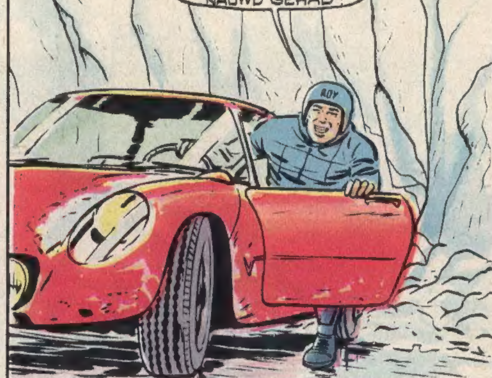
MICHEL VAILLANT

DE

Michel ziet maar één manier om Nicolas en Roy te verhinderen met elkaar te concurreren: trainen! Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, op spekgladde wegen! Voor Roy blijkt de weg té glad. . .

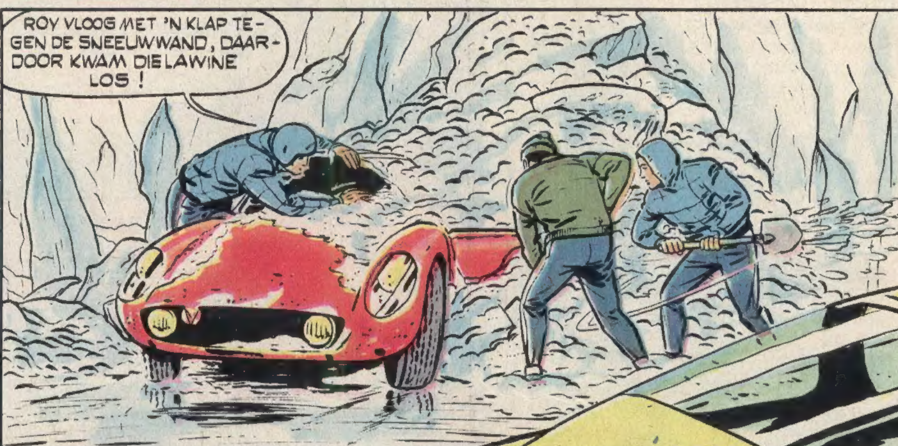

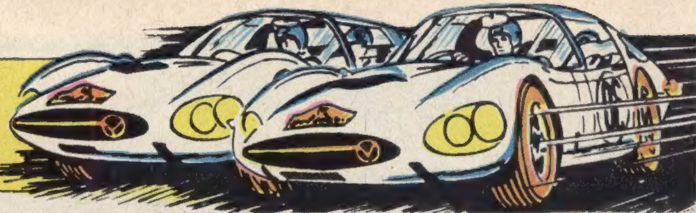

8STE MAN

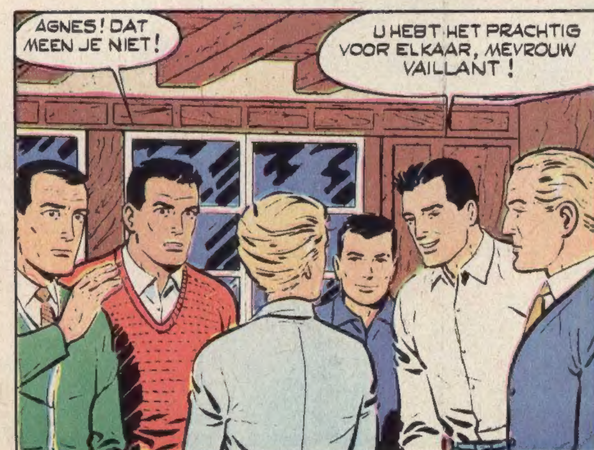

WORDT VERVOLGD

OUDJES VAN

BOEING

DOOR HUGO HOOFTMAN

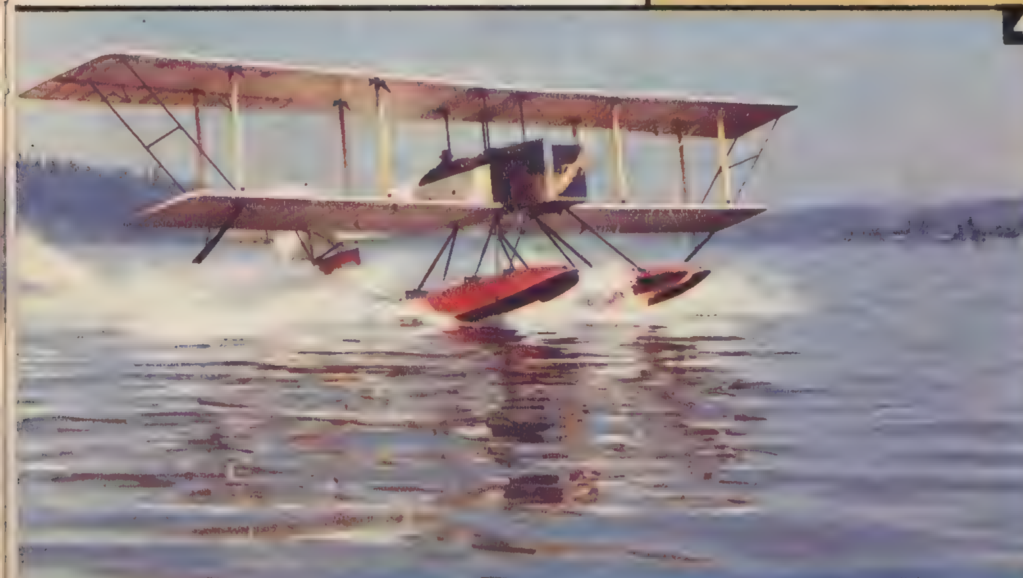
1 2

3

Vorig jaar vierde een van de grootste Amerikaanse vliegtuigfabrieken, de Boeing Company, haar 50-jarig jubileum. In 1916 begon William E. Boeing vliegtuigen te bouwen aan de rand van Lake Union, een groot meer in het centrum van de stad Seattle. Daar, in een oude hangar van watervliegtuigen, ontstond het eerste Boeing-vliegtuigje, de B & W. Dat was een klein tweedekkertje op drijvers, waarvan er twee gebouwd zijn. Vorig jaar heeft men bij Boeing dit oude tweedekkertje nog eens opnieuw gebouwd, en zo kon het gebeuren dat boven de moderne Boeing-fabrieken van vandaag opnieuw 'n kleine B & W rondsputterde. Dat tweedekkertje heeft in deze moderne tijd heel wat opzien gebaard. Het was zelfs in ons land op de televisie te zien! Die allereerste Boeing B & W vloog op 29 juni 1916 en de tweede kreeg in november van dat jaar zijn luchtdoop. Beide toestellen zijn tenslotte aan Nieuw-Zeeland verkocht. Boeing heeft in de loop van zijn bestaan tienduizenden vliegtuigen gebouwd en honderden typen ontworpen. Daar waren heel bekende toestellen onder, zoals bv. de Vliegende Forten, de Super Forten uit de tweede wereldoorlog en de Stratocruisers van na de oorlog. Op het ogenblik is Boeing vooral bekend door zijn straalverkeersvliegtuigen, zoals de 707, 727 en 737. Er worden op dit moment bij Boeing al fantastische vliegtuigen ontworpen voor morgen, maar daarover een volgende keer meer. Ditmaal willen we een paar beroemde Boeings uit het grijze verleden voor het voetlicht brengen. Eén ding is wel heel merkwaardig: wist je dat er nóóit een Boeing-vliegtuig met een Nederlandse registratie heeft rondgevlogen...? Boeing is er nimmer in geslaagd de Nederlandse markt te veroveren, en dat is een opmerkelijk feit, waarvoor we geen verklaring kunnen vinden...

4

Lang voor de tweede wereldoorlog bouwde Boeing een groot aantal ranke, uiterst wendbare jachtvliegtuigjes, zoals dit grappig beschilderde tweedekkertje van de Amerikaanse marine (1). De piloot zat in de open lucht, de motor ontwikkelde een vermogen van 1950 pk. Een van de beroemdste ‚oudjes' is de Kaydet, een tweedekkerlesvliegtuig (2), waarvan er sinds 1936 tienduizenden werden gebouwd en die tot op de dag van vandaag nog goede diensten bewijzen, vooral als landbouwvliegtuig. Boeing heeft ook nog zijn aandeel geleverd in de bouw van deze tweemotorige bommenwerperdriedekker (3), waarvan slechts tien exemplaren gevlogen hebben. De beide motoren van 435 pk dreven twee duwschroeven aan, die achter de vleugel zaten gemonteerd. Vóór in de motorgondel was plaats voor een mitrailleurschutter. De allereerste Boeing (de B & W uit 1916) werd onlangs nog eens nagebouwd (4) ter gelegenheid van Boeings tiende lustrum. De B & W had een motortje van 125 pk, de snelheid lag rond de honderd kilometer. Ter vergelijking: de nieuwste Boeing zal met tweemaal de snelheid van het geluid vliegen...

BLAKE EN MORTIMER IN

door E. P. JACOBS

HET RAADSEL

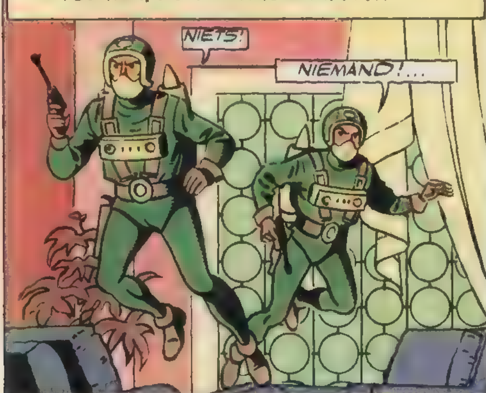
Twee handlangers van Magon dringen door tot de vertrekken waar Blake en Mortimer zich op aanraden van Prins Ikaros om wille van hun veiligheid terugtrokken...

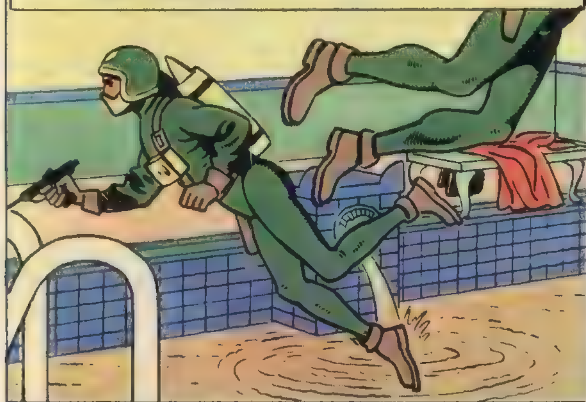

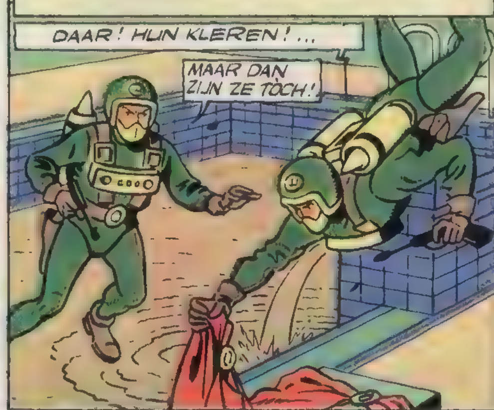

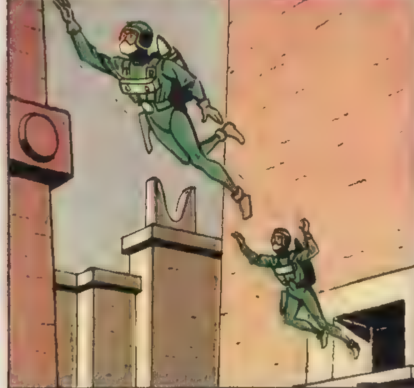

VAN ATLANTIS

OP HET MOMENT DAT BLAKE EN MORTIMER NAAR ADEM SNAKKEND WEER BOVEN WATER KOMEN, BETREEDT PRINS IKAROS MET ZIJN HELPERS DE BADKAMER ...

ZE LEVEN! WE ZIJN OP TIJD!...

PFFFFFF!...

NOG EEN SECONDE EN IK WAS GESTIKT!..

PRINS IKAROS WORDT OP DE HOOGTE GEBRACHT VAN DE GEBEURTENISSEN ...

WE HEBBEN ONZE BEZOEKERS NATUURLIJK NIET KUNNEN ZIEN!..

WE HOORDEN ZACHT GEFLUISTER EN EEN GEZOEM ...

GEZOEM? DAN ZIJN ZE MET EEN PLANOS BINNEN GEKOMEN!

EN DAT GEFLUISTER..., HEB JE HELEMAAL GEEN WOORD VERSTAAN?...

NEE! IK TENMINSTE NIET!...

IK MISSCHIEN... IK HOORDE IETS VAN BALAK, OF TALAK OF ZO...!...

IKAROS SCHRIKT OP...

WEET JE DAT ZEKER? DENK NA, HET IS VERSCHRIKKELIJK BELANGRIJK! WAS HET NIET TLALAK?...

JA! JA, DAT MOET HET GEWEEST ZIJN!...

IKAROS IS ZICHTBAAR UIT HET VELD GESLAGEN...

TLALAK! DAT IS TOCH NIET MOGELIJK! DAT IS EEN RAMP!..

EVEN BLIJFT DE PRINS IN GEDACHTEN VERZONKEN... DAN NEEMT HIJ EEN BESLUIT...

HEREN! IK MOET ENKELE DAGEN OP REIS OM DEZE ZAAK GRONDIG TE ONDERZOEKEN!...

KUNNEN WE MET U MEE? HIER IS HET OOK NIET ZO GEZOND VOOR ONS!...

MISSCHIEN KUNNEN WE U ERGENS MEE HELPEN!..

IK HEB HET RECHT NIET U AAN WELK GEVAAR OOK BLOOT TE STELLEN.. MAAR INDERDAAD, HIER BENT U OOK NIET MEER VEILIG! GOED, U KUNT MET MIJ MEEGAAN! BEDENK WEL DAT HET 'N GEVAARLIJKE ONDERNEMING IS!.

EEN UUR LATER...

HOE STAAT DIT PAKJE ME?...

UITSTEKEND! ECHT 'N WACHTER VAN ATLANTIS!

EVEN LATER KOMT DE PRINS ...

VRIENDEN, IK MOET U ER NOGMAALS OP WIJZEN DAT HET 'N GEVAARLIJKE REIS WORDT! BENT U NOG STEEDS BEREID MIJ TE VOLGEN?...

JA!

JA!

DOOR EEN DOOLHOF VAN GANGEN EN TRAPPEN VERLAAT HET DRIETAL DE LUCHTVAARTSECTOR ...

ZE BEREIKEN EEN STARTPLATFORM WAAROP EEN SPHEROS GEREED STAAT.. BIJ HET TOESTEL BEVINDEN ZICH TWEE DIENAARS VAN DE PRINS...

ZE STAPPEN IN EN VERLATEN HET PALEIS ...

HET FANTASTISCHE TOESTEL STIJGT ALS EEN BLINKENDE GASBEL OP VAN HET PLATFORM...

DE VIJF INZITTENDEN DENKEN ONGEZIEN TE VERTREKKEN! MAAR ZE VERGISSEN ZICH ....

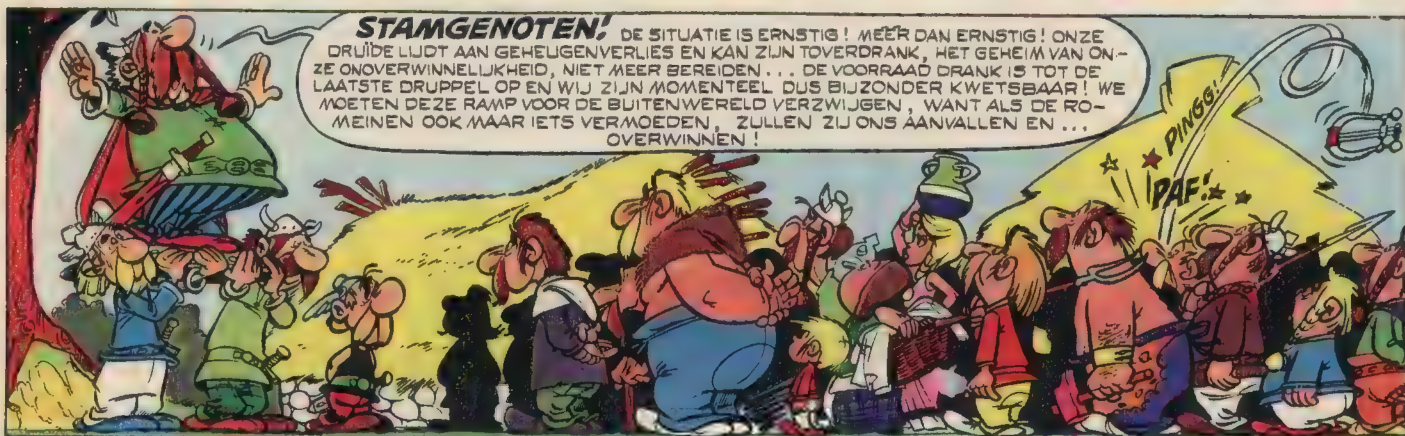
HAHA! GOEDE REIS, VRIENDEN!

WORDT VERVOLGD

Asterix

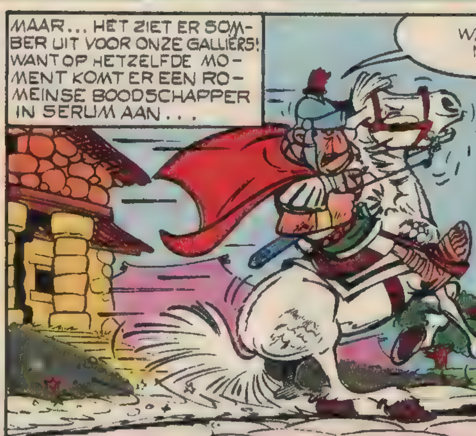
Door een noodlottig toeval heeft Panoramix een menhir op zijn hoofd gekregen. Hij heeft 't overleefd, maar dat is ook alles. 't Blijkt dat de druide zich niets meer kan herinneren, óók de toverdrank niet! En dit is voor de stam, die zijn kracht aan die drank dankt, toch wel een zeer bijzondere moeilijkheid...
POMPERDE POM

STAMGENOTEN! DE SITUATIE IS ERNSTIG! MEER DAN ERNSTIG! ONZE DRUÏDE LIJDT AAN GEHEUGENVERLIES EN KAN ZIJN TOVERDRANK, HET GEHEIM VAN ONZE ONOVERWINNELIJKHEID, NIET MEER BEREIDEN... DE VOORRAAD DRANK IS TOT DE LAATSTE DRUPPEL OP EN WIJ ZIJN MOMENTEEL DUS BIJZONDER KWETSBAAR! WE MOETEN DEZE RAMP VOOR DE BUITENWERELD VERZWIJGEN, WANT ALS DE ROMEINEN OOK MAAR IETS VERMOEDEN, ZULLEN ZIJ ONS AANVALLEN EN ... OVERWINNEN!
PINGG!
PAF!

LATEN WIJ DUS ALLEN MEEWERKEN AAN EEN ZO SPOEDIG MOGELIJK HERSTEL VAN PANORAMIX EN HOPEN DAT ER NIETS SCHOKKENDS GEBEURT!

MAAR... HET ZIET ER SOMBER UIT VOOR ONZE GALLIËRS! WANT OP HETZELFDE MOMENT KOMT ER EEN ROMEINSE BOODSCHAPPER IN SERUM AAN...
WAAR IS JE LEIDER, NOGALFIX ?!!
ROSA: ROSA, ROSAE, ROSAE, ROSAM, ROSA...
HIJ INSPECTEERT DE SCHOOL, MENEER... PROFESSOR KNOBBELIX GEEFT OP 'T OGENBLIK LES IN 'N VREEMDE TAAL!
SCHOOL

AVE!
COLISEUM ROMANUS
A B C

WAAROM DOEN JULLIE NIET ALLEMAAL ZOALS *HIJ*? WAAROM GROETEN JULLIE ONZE ROMEINSE VRIEND NIET?

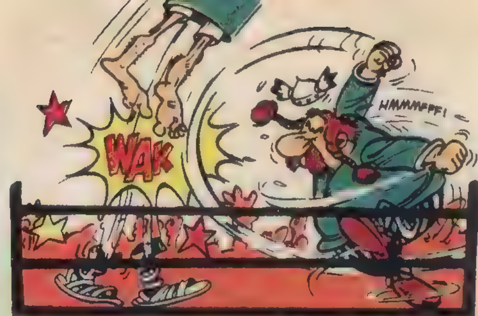
IK BRENG U EEN BELANGRIJKE BOODSCHAP VAN MIJN CENTURION, O NOGALFIX!
AHA! KOM MEE!

DAT WAS *KEURIG!* IK ZAL EEN GOEDE AANTEKENING MAKEN IN MIJN BOEKJE! *MAAR NU* HOEF JE NIET MEER TE GROETEN, ZE ZIJN **WEG!**
IK GROET HELEMAAL NIET, IK MOET NAAR DE WC!!!

TEKENINGEN: UDERZO TEKST GOSCINNY

en de kampioen

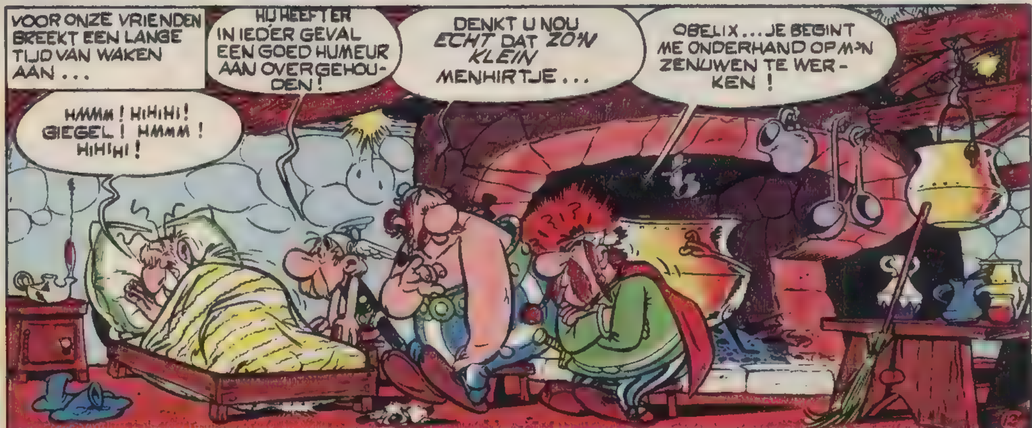

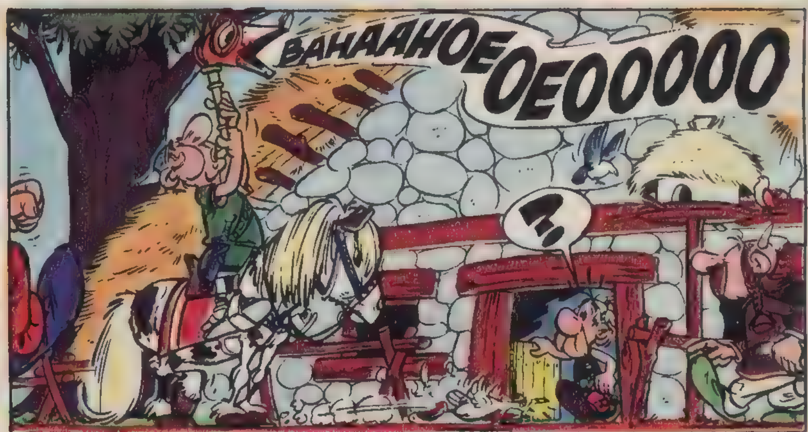

WORDT VERVOLGD

Kees Tuyp (Sikkie), 21 jaar, student bouwkunde, keeper 1 seizoen in't eerste.

Klaas Karregat, 33 jaar, directeur van een plastic-industrie, rechtsback, 16 seizoenen in het eerste.

Jan Jonk (Kip), 23 jaar, metaalarbeider, rechter centrale verdediger, 2 seizoenen in het eerste.

Jaap Jonk (Bol), 21 jaar, metselaar, linker centrale verdediger, 1 seizoen in 't eerste.

Klaas Zwarthoed (van de afslager), 26 jaar, schilder, linksback, 4 seizoenen in 't eerste.

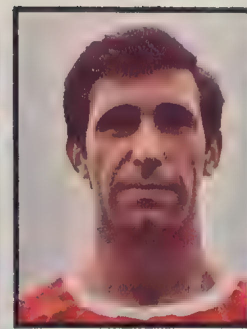
Wim Kras (van Griet), 23 jaar, fabrieksarbeider, rechtshalf, 6 seizoenen in 't eerste.

Klaas Plat, 25 jaar, schilder, linkshalf, 2 seizoenen in 't eerste.

Dick Sier (Kitsie), 25 jaar, metaalarbeider, rechtsbuiten, 3 seizoenen, met onderbrekingen, in het eerste.

Johan Pelk, 25 jaar, drijft een slijterij, rechtsbinnen, 7 seizoenen in het eerste.

Dick Tol (de Knoest), 32 jaar, gemeenteontvanger, midvoor, heeft na 15 seizoenen in het eerste thans afscheid genomen.

Gerrit Muhren, 21 jaar, typograaf, linksbuiten, 2 seizoenen in het eerste.

Ron Dellow, de Engelse trainer die twee seizoenen geleden van het Gooi overkwam om Piet Dubbelman op te volgen.

VOLENDAM heeft het HEEN EN WEER

VOLENDAM heeft het HEEN EN WEER

Volendam is als een veerpont. Het parmantige voetbalelftal uit het bij toeristen zo favoriete vissersdorp (12.000 inwoners) stoomde in het verleden al tweemaal eerder op van de eerste naar de eredivisie. Even stipt klingelde weinig seizoenen later de bel voor de terugtocht, die altijd zonder gemopper verliep. Want Volendam weet dat het eigenlijk tussen beide divisies in dobbert. Een tikje te krachtig gebouwd voor de eerste divisie. Maar met net iets te weinig lef om zich lang in het hoogste milieu te handhaven.

Vorig seizoen voer de veerpont Volendam voor de derde keer de haven van de eredivisie binnen. Het schilderachtige plaatsje barstte in gejubel uit toen RBC (5-1) als laatste tegenstander over boord werd gesmeten. In alle cafés schuimde het bier even onstuimig als de (voormalige) Zuiderzee. Bij Heintje van „Madoet" Schilder werd de botter-op-wielen ondertussen in allerijl uit de schuur getrokken. Een voor een wipten de helden op het unieke voertuig voor een eindeloze zegetocht door het dorp. Heen en Weer III heette die rijdende botter. Driemaal heen en weer. De naam, hoe grappig ook bedacht, voorspelt echter al dat Volendam eens naar de eerste divisie zal terugkeren. „Niemand hier verwacht dat het ditmaal nu eens wél een enkele reis zal zijn," zegt de nuchtere Pé Muhren, contactman van de sympathieke voetbalvereniging. „In 1959 promoveerden wij voor het eerst naar de eredivisie. Een seizoen later daalden wij al weer af naar de middelste klasse. Zomer 1961 traden wij het voetbalwalhalla opnieuw vol goede moed binnen. Drie jaar handhaafden wij ons daar. Misschien duurt het nu wat langer."

De kans is niet groot, want Volendam moet het nu doen zonder schutter Dick Tol. Maar misschien schuilt er tussen al die talentvolle jongeren een waardige opvolger van deze bijna legendarische midvoor met dynamiet in beide benen. „Wij geloven," klinkt het aarzelend uit de mond van Pé Muhren, „dat de achttienjarige Jan Muhren — mijn neef overigens — de capaciteiten bezit om tot een tweede Dick Tol uit te groeien." Good old Klaas Karregat, nóg langer dan Tol in het oranje Volendamshirt, zei ook al zijn contract op, maar héél Volendam is ervan overtuigd dat de vergrijsde rechtsback zal terugkrabbelen. „Hij blijft in training," glimlacht Pé Muhren. „Mocht hij echter inderdaad bij zijn besluit blijven, dan beschikken we nog over Jan Jonk, een jongere broer van Jaap. In één opzicht onderscheidt het — financieel gezonde — Volendam zich van alle andere semi-profclubs. Het weigert de geldbuidel te openen om dure voetballers aan te kopen. In het vorige seizoen schafte het zelfs voor het eerst in zijn lange geschiedenis een speler aan. Het was doelman de Ruiter van het Enkhuizense Dindua, die als elke amateur 3000 gulden kostte. „Sterren kunnen de eenheid in een elftal vaak grondig vernielen," is de opvatting van Volendam. Daarom vertrouwt het markante vissersdorp op zijn eigen jongens, die ook dit seizoen pas twintig minuten voor de aanvang van een wedstrijd, gearmd met hun verloofdes, naar het veld zullen komen wandelen.

EEN CRACK OP EEN FIETS, HOE VIND JE ZO IETS!

Een beroemde profvoetballer op een fiets is even zeldzaam als een tulpenveld in de woestijn. In Nederland bewegen de „leerbewerkers" zich nu eenmaal als echte rijkaards voort in glimmende auto's. Dick Tol, jaren achtereen een nauwelijks te evenaren topscorer, vormt echter een opvallende uitzondering. Volendam is vertrouwd met de vlasblonde verschijning op zijn blinkend gepoetste karretje.

Toch gaat ook deze „bezienswaardigheid" verdwijnen. Dick Tol heeft rijles. Na jaren van fietsen door weer en wind is hij achter het „droge" stuur gekropen. Tol moest wel, want deze zomer is hij als trainer begonnen bij de amateurclub OSV. Oostzaan ligt niet zo verschrikkelijk ver van Volendam, maar de afstand is té groot om wekelijks enkele keren per fiets te overbruggen.

„Vorig jaar wilde ik eigenlijk al stoppen. OSV had me met het aanbod om trainer te worden aan het piekeren gezet. Maar Volendam kon me nog niet missen. In april van dit jaar kwam OSV terug. Of ik nog zin had? Volendam bood me eveneens een baan als jeugdtrainer aan. Maar ze zeiden erbij dat ik in geval van nood snel weer in het eerste gezet zou kunnen worden. En daar pas ik nu juist voor. Stoppen is stoppen, dan trek je niet nog eens later je oude shirt aan."

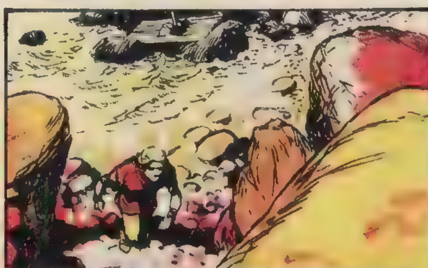
Zo zwaaide Dick Tol af. De Knoest, zijn verafschuwde bijnaam, erfstuk van een heel verre betoudovergrootvader, behoeft geen angst meer te koesteren voor blessures. Reeksen doelpunten scoorde hij, maar bijna even groot was het aantal verwondingen, die de vreugde van de triomf vernietigden. „De tegenpartij had er soms alle belang bij dat ik werd uitgeschakeld. Ik heb dan ook menig keer een blessure opgelopen die moedwillig werd toegebracht." De jacht op zijn kostbare benen is thans definitief voorbij.

ATHI EN GURLOK DE TIRAN

ILSA, GA RADBOUD WAARSCHUWEN, DAT ER VANMIDDAG GELOOT MOET WORDEN.
ZAL HET DAN NOOIT OPHOUDEN?

ATHI WIL DE MANNEN VAN HET DORP, DIE OP DE TERUGWEG ZIJN, MAAR LIEVER NIET ONTMOETEN...
ER LIGT EEN VLOT OP DE KLIPPEN. DE EIGENAAR ZAL WEL VERDRONKEN ZIJN!

MAAR HIJ WORDT DOOR ILSE GEZIEN, ALS ZIJ VAN HET DORP KOMT...

EN ONZICHTBAAR VOOR ATHI, WAARSCHUWT ZIJ DE MANNEN MET GEBAREN...

ZODAT ATHI ONVERHOEDS INGESLOTEN WORDT...

STOP! WACHT! WEG MET DIE WAPENS!

WE BEHOREN EEN VREEMDELING NIET MET STAAL TE BEGROETEN, MAAR MET BROOD...

WIJ ZIJN OVERGELEVERD AAN DE WREDE WILLEKEUR VAN GURLOK, MAAR MOETEN WE ONS DAAROM OOK ALS DIEVEN EN MOORDENAARS GEDRAGEN?

WAAROM ZOUDEN WE DEZE VREEMDELING NIET AAN GURLOK GEVEN?
OMDAT WIJ NIET ZIJN ALS GURLOK.

IK BEN BEREID JULLIE TE HELPEN DEZE GURLOK TE BESTRIJDEN.
GEEN KANS. ZIJN HARNAS VAN KOPEREN RINGEN MAAKT HEM ONKWETSBAAR...

KOMT ALLEN NAAR HET PLEIN. WE MOETEN WEER LOTEN.

OP HET PLEIN BEGINT DE DROEVE DANS. DE MANNEN DRAAIEN ROND OP DE MAAT DIE DE BLINDE GRIJSAARD STAMPT MET ZIJN STOK.

IK ZAL DE NIEUWE KNECHT AANWIJZEN.

WIE JE OOK BENT, VERGEEF ME.
IK...!

HALT!

LUISTER RADBOUD. GURLOK IS ALLEEN ON-KWETSBAAR DOOR ZIJN HARNAS. JIJ BENT ZIJN KNECHT. ALS JE ZIJN MALIËNKOLDER SCHOON-MAAKT, VERWIJDER DAN ÉÉN RING UIT DE SCHOUDER. DAT MERKT HIJ NIET.

...ÉÉN RING! ZO-DAT IK HEM MET MIJN PIJL KAN TREFFEN.

STERVEN MOET IK TOCH, DUS WAAROM ZOU IK NIET DOEN WAT DEZE VREEMDELING ZEGT. ALS HET ME LUKT, KOM IK TERUG, ILSE.

HET WORDEN WEKEN VAN BANG WACHTEN...

TOTDAT RADBOUD MEER DOOD DAN LEVEND TERUGKEERT...
RADBOUD!
IS HET GELUKT?
ILSE!

HIJ KAN NIET MEER ANTWOORDEN. HIJ IS BUITEN KENNIS.

HOE WEET IK NU ZEKER OF HET GE-LUKT IS?
HIJ KWAM TERUG! DAT BETEKENT DAT 'T GELUKT IS, WANT RADBOUD IS 'N MAN VAN ZIJN WOORD. HAAL JE BOOG ATHI.

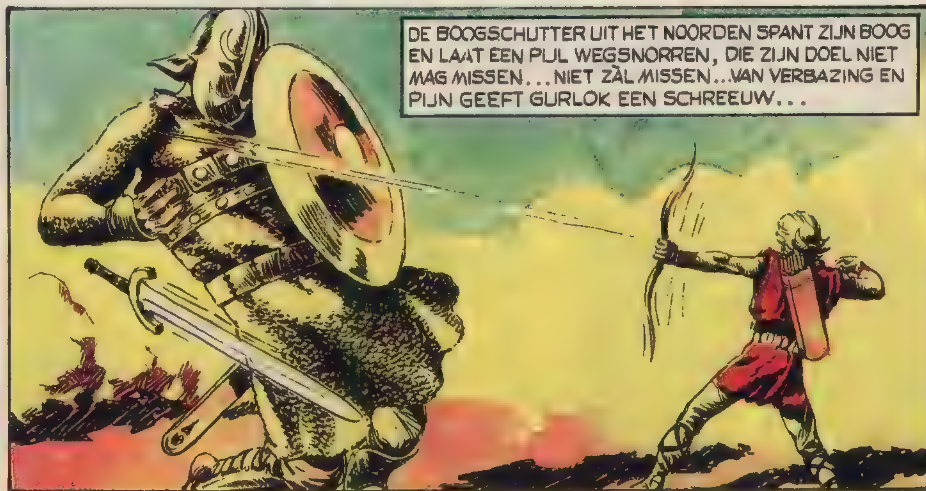

ATHI HEEFT EEN PIJL GEDOOPT IN EEN GIF DAT DE SPIEREN VERLAMT. MET DEZE PIJL OP ZIJN BOOG WACHT HIJ GURLOK OP. DIE LAAT NIET LANG OP ZICH WACHTEN... AL GAUW DREUNT DE GROND VAN ZIJN STAP-PEN... DE DORPELINGEN SCHUILEN WEG IN HUN HUIZEN...

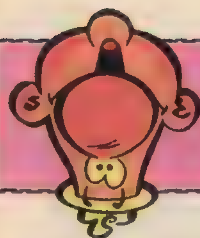

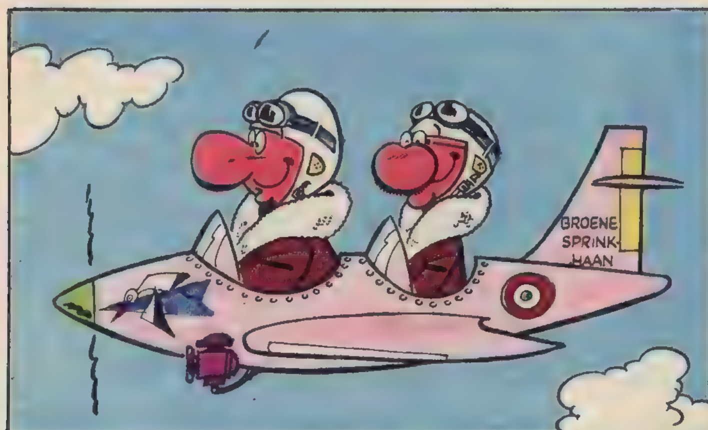
WORDT VERVOLGD.

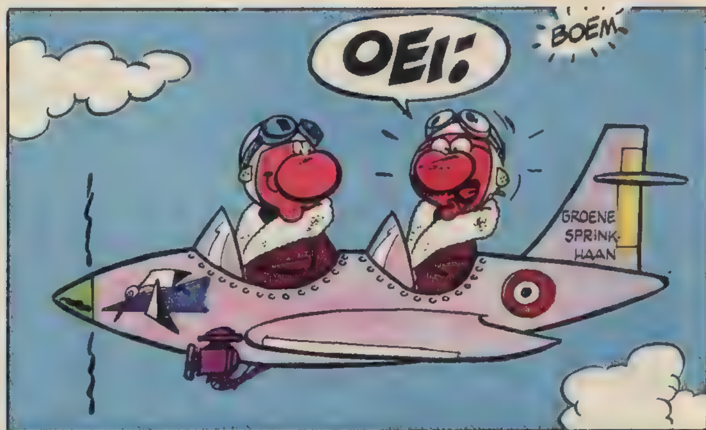

OLIVIER BLUNDER

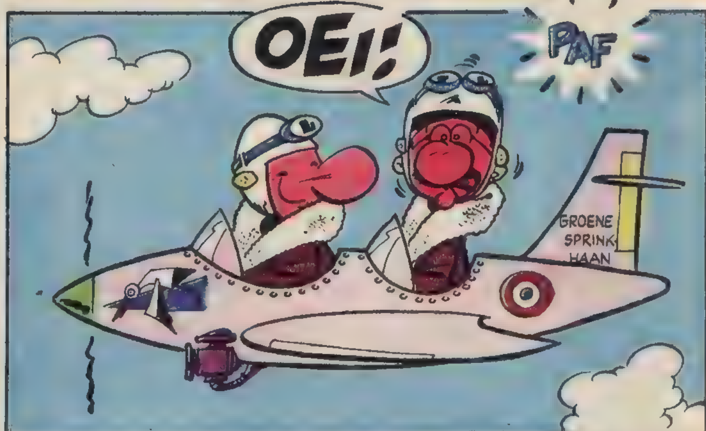

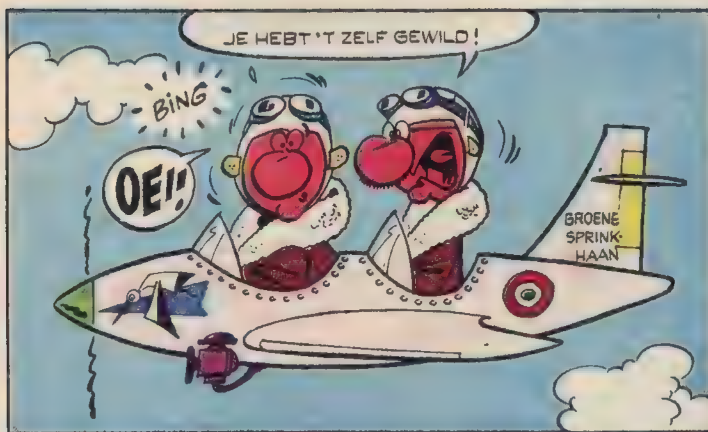
door GREG

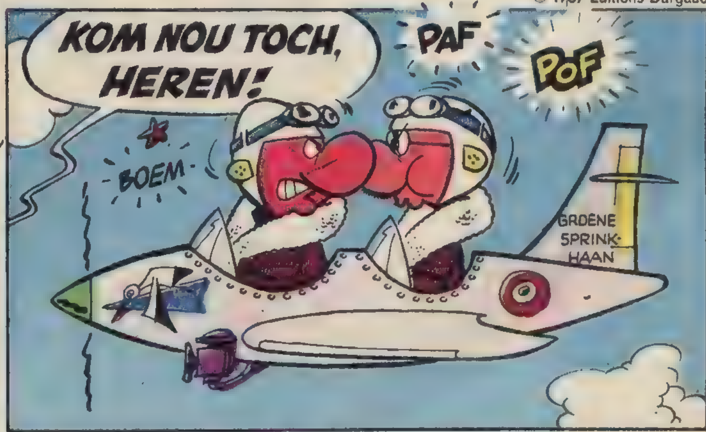

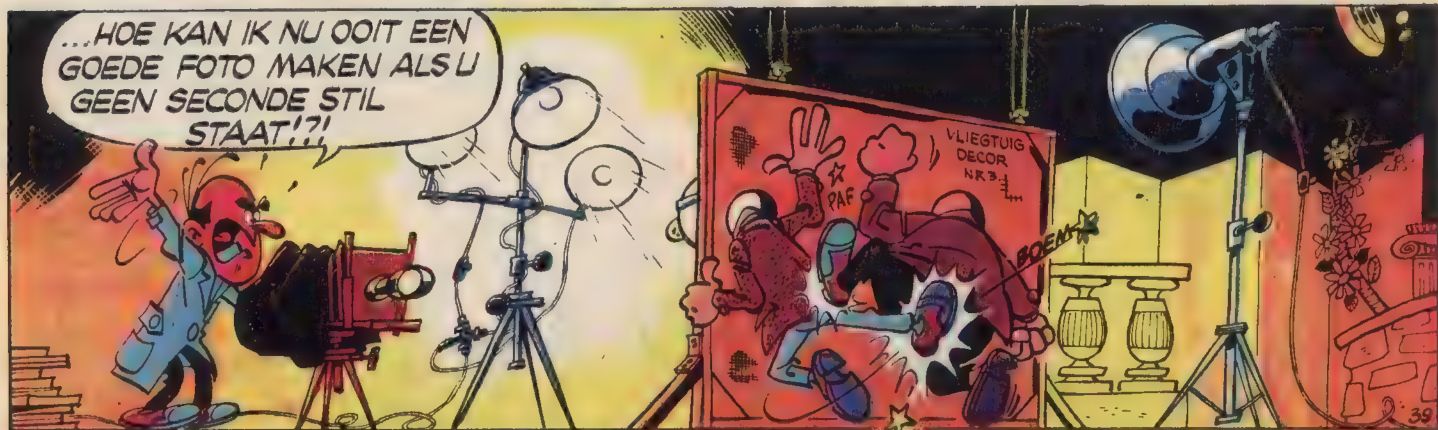

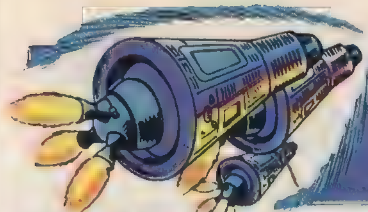

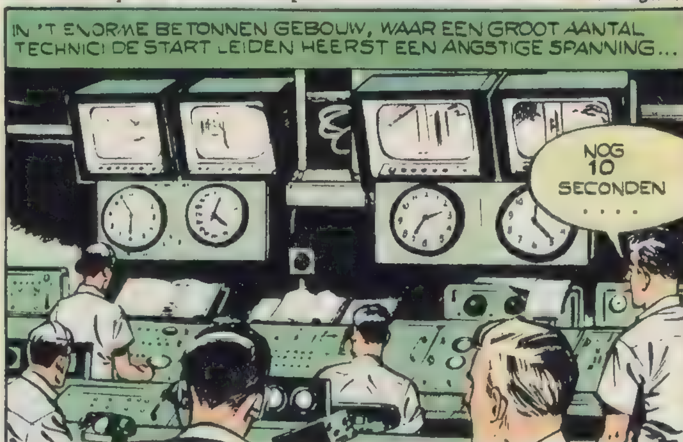

DE 3 KOSMONAUTEN

Na weken van training en technische instructies is de dag aangebroken waarop de eerste Europese ruimtevaarders de ruimte ingaan!

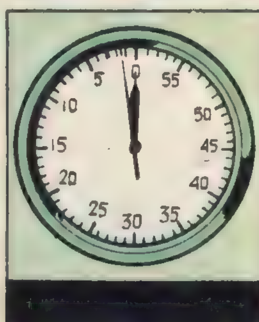

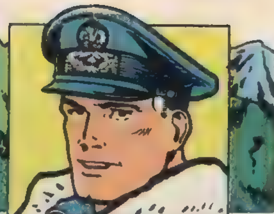

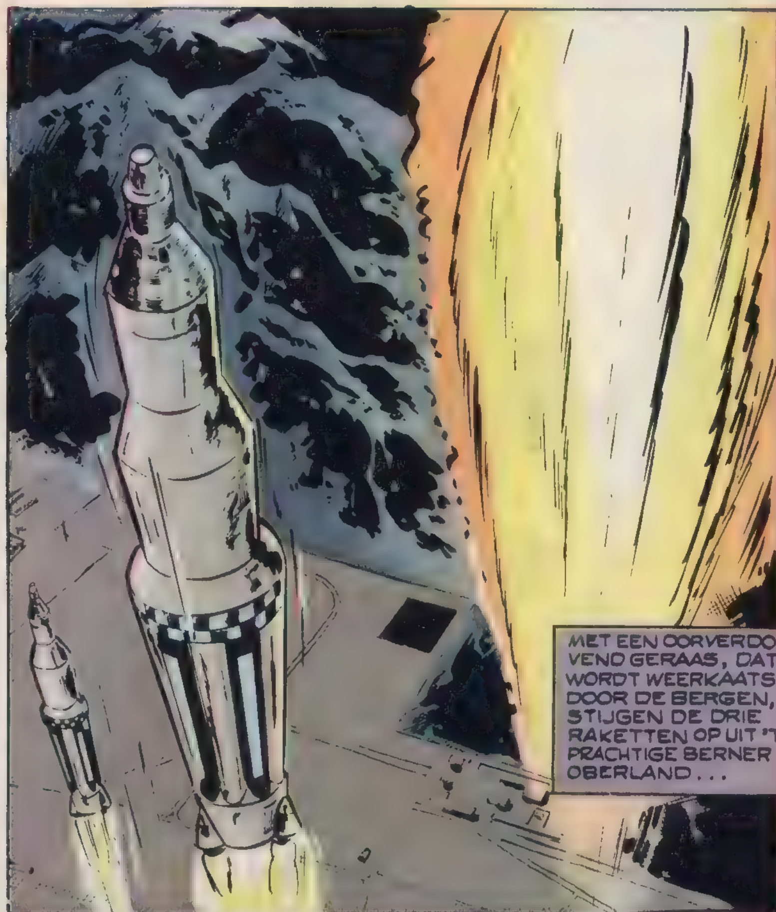

NUL!

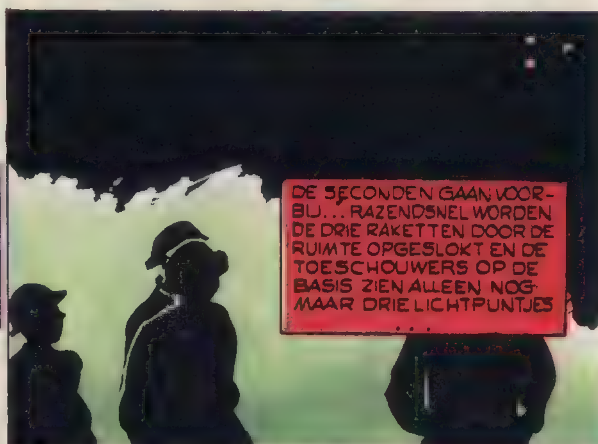
47

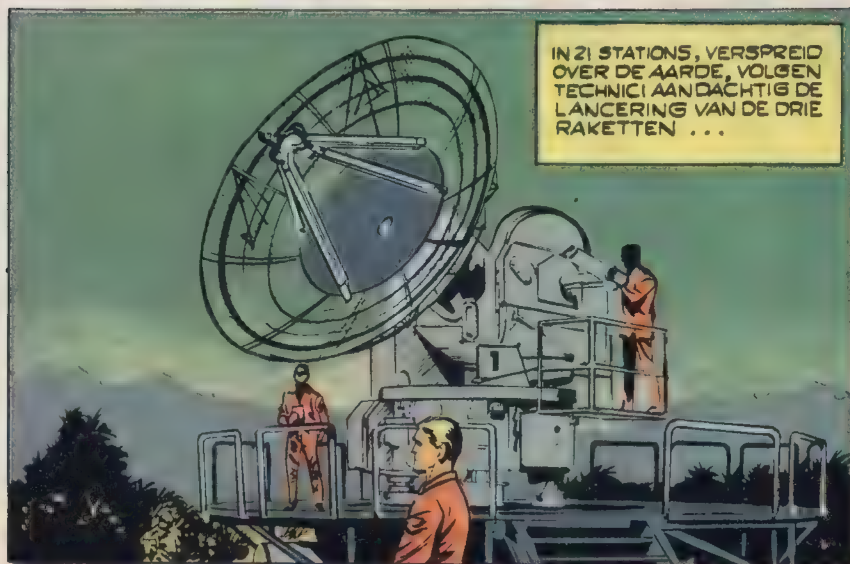
een avontuur van DAN COOPER

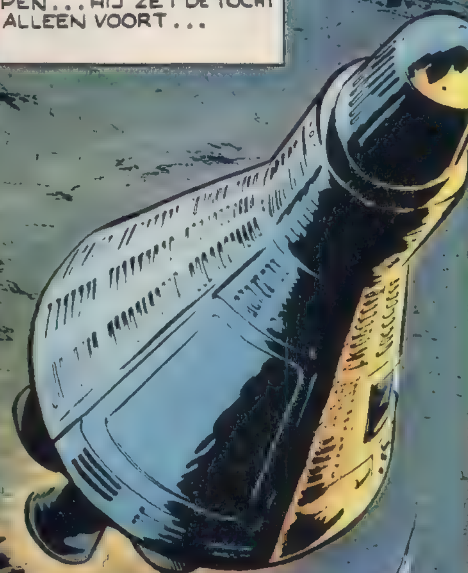

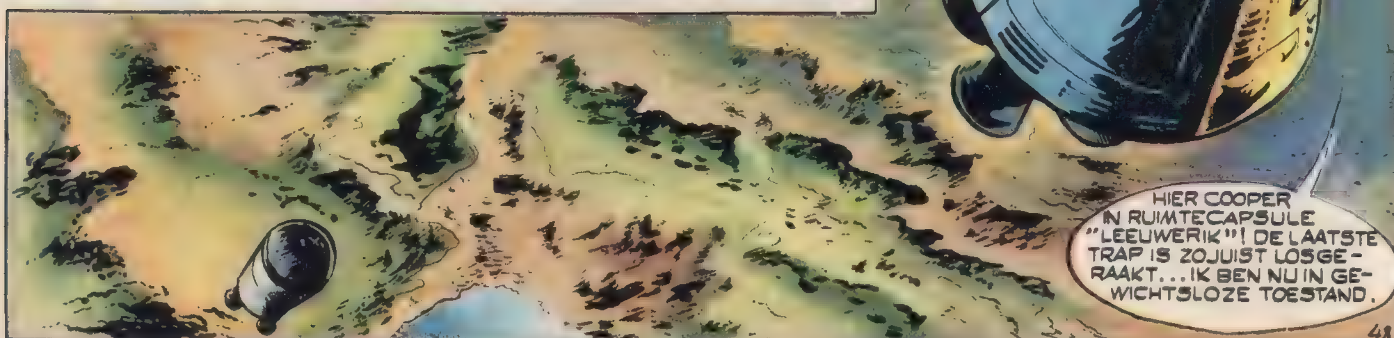

WORDT VERVOLGD

DE GOUDEN VAZEN VAN DE FARAO

door Bob Tadema Sporry **illustratie van Jan Kruis**

Nadat Hor uit het graf van de farao ontsnapt is, trekt hij zich in de veilige woestijn terug. Zijn gouden vazen heeft hij nog steeds in zijn bezit, maar als hij op zoek gaat naar een nieuwe schuilplaats, wordt hij door een koninklijke patrouille overvallen...

Langs de rand van het klif zag hij een rij mannen staan, gewapend met speren. Het waren leden van de koninklijke patrouille die hem kennelijk op het spoor waren gekomen tijdens zijn zwerftochten. Wanhopig keek Hor rond en zag tot zijn vreugde dat het door hem gezochte graf vlakbij was. De angst gaf hem vleugels. Daarbinnen zou hij veilig zijn voor die vervaarlijke speren die op hem werden afgeworpen, maar die dank zij het slechte licht hun doel steeds misten. Nu was hij er bijna... Een grauwe schim maakte zich los uit de schaduwen en toen nóg een. Hij hoorde een hese snauw toen de reusachtige hyena het graf verliet en met lichte tred zijdelings op hem afkwam... Hor begreep dat hij geen keus had. Vóór hem lag het betrekkelijk veilige graf maar stond de grauwende hyena. Boven hem stonden langs de rand de soldaten, hun speren gedrild, te lachen in de hoop van een gevecht tussen mens en dier. Hij moest in dat graf zien te komen! Met de puntige stok als een lans voor zich uit sloop Hor ernaar toe. Weer begon de hyena te grauwen, de lippen hoog opgetrokken boven de gele tanden die een mensenbeen konden vermorzelen in één beet. Een poot met lange nagels krabde in het zand. Achter hem sloop behoedzaam het wijfje naderbij, maar het stond gereed om er ieder ogenblik vandoor te kunnen gaan. Voor haar hoefde Hor niet bang te zijn.

Nu was de opening van het graf vlakbij. De hyena liet zijn kop zakken, gereed om aan te vallen. Op dat moment brulde Hor zo hard als hij kon en smeet tegelijk de mand met vazen de ingang binnen. De hyena schrok zo dat hij opzij sprong en dat was de gelegenheid waar Hor op gewacht had. Hij vloog langs het dier de ingang van het graf binnen, keerde zich meteen om en hield de puntige stok gereed. Maar het was niet nodig. De hyena had er duidelijk genoeg van en ging er vandoor met zijn eigenaardige hobbelende gang. hevig nagescholden door de teleurgestelde soldaten die hem met keien en rotsblokken bekogelden tot hij uit de kloof verdwenen was. Ze wisten nu waar hun prooi zat. Hij kon onmogelijk weg uit dat graf, maar ze zouden een omweg over de vlakte moeten maken van minstens een half uur. Ze zetten dus een wacht op de rand van de kloof met het bevel Hor in de gaten te houden. Als hij zou proberen te ontsnappen — wat niet waarschijnlijk leek — moest hij een fluitsein geven en hem met de speer in bedwang houden. De patrouille ging op weg.

In het graf kwam Hor weer wat op adem. Toen zijn ogen aan het vale licht gewend waren, ging hij op onderzoek. Het graf bleek heel diep. Over de vloer vol puin dat van de zoldering omlaag was gekomen, doorzocht Hor het ruime vertrek en vond achterin een doorgang naar een tweede, veel kleinere kamer. Maar daarmee hield het ook op. In dit tweede vertrekje was geen andere deur dan die waar hij doorheen gegaan was. Hor zat even effectief gevangen als in de cellen van het koninklijk paleis. Wanhopig stampte hij met zijn voet op de grond. Moest het nu zo eindigen? Toen drong het tot hem door dat het gestamp van zijn voeten hol geklonken had. Hij probeerde het nog eens en toen ook met zijn stok. Beslist, het klonk hol! Hij knielde en onderzocht de vloer. In een hoek vond hij een klein vierkant gat dat half onder puin verborgen zat. Het was de ingang van een loodrechte schacht die naar het binnenste der aarde leek te voeren.

Hij moest het er maar op wagen. Aan zijn gestrekte arm liet hij voorzichtig de mand met vazen in het gat zakken. Hij voelde dat ze ergens op neerkwamen en liet de mand los die met een licht gerinkel weggleed en toen tot stilstand kwam. Hor waagde het erop. Hij plantte zijn stok in het zwarte gat en wipte omlaag. Zijn voeten raakten mul zand. Hij rolde een hellinkje af en stond toen ineens naast zijn mand met vazen op een gladde stenen vloer.

Het eerste dat hem opviel, was hoe fris de lucht hier rook. Het tweede, dat het niet stikdonker was. Had hij dan werkelijk zoveel geluk? Anoebis en Horus moesten hem wel heel goed gezind zijn. Hor tastte met zijn stok om zich heen en hij merkte dat hij in een smalle gang stond met een heel hoge zoldering want die kon hij zelfs met de stok niet bereiken. Onder zijn voeten helde de vloer geleidelijk omhoog. Met de mand in zijn hand ging Hor op weg.

De gang was veel langer dan hij gedacht had en bleef hellen. Maar eindelijk stond hij dan toch nog vrij onverwacht in een door maanlicht overstroomde ruimte. Behoedzaam waagde Hor zich naar de hoge ingang. Voor hem strekte zich tot in de oneindigheid een hoogvlakte uit, badend in het zilveren maanlicht. Het was doodstil, tot plotseling in de verte een paar jakhalzen, die op jacht waren, hoog en schel keften. Huiverend trok Hor zich terug in het veilige graf. Voor geen goud zou hij zich daarbuiten wagen. Hij zou de dag afwachten en dan wel verder zien. Voorlopig was hij hier veilig.

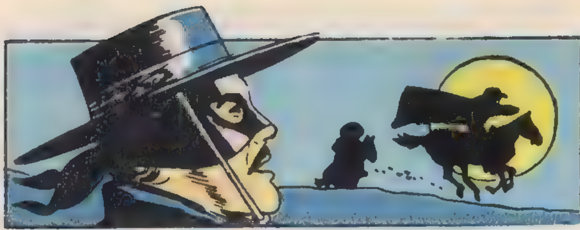
De zon die in brede bundels naar binnen scheen, wekte hem uit een dromenloze slaap. Geeuwend ging Hor overeind zitten. Door de ingang van het graf zag hij de hoogvlakte liggen, nu badend in het hete zonlicht. Hij rekte zich eens lekker uit, sloeg zijn nu totaal ontoonbare linnen schort opnieuw om en gespte zijn gordel stevig vast. Hij nam mand en stok en ging op onderzoek. De hoogvlakte bleek doorsneden door talloze ondiepe ravijnen en kloven. Door een ervan liep een smalle weg. Hor hurkte neer en probeerde zich te oriënteren. Hij wilde net weer opstaan toen hij ver op de weg een lichtende punt zag die snel naderbij kwam. Het was een van die snelle lichte rijtuigjes op twee wielen die vorstelijke personen graag gebruikten voor de jacht of voor een tochtje door de woestijn, of in tijd van oorlog als strijdwagen. Twee prachtige Syrische volbloeds draafden ervoor. In het zonlicht flonkerde het goud op wielen en disselboom en op het tuig der paarden oogverblindend. De paarden droegen kleurige sjabrakken en boven hun edele hoofden wuifden lange struisveren uit het sprookjesland Poent, dat ergens ver in het zuiden moest liggen. Iemand die zich een dergelijk rijtuigje kon permitteren, moest schatrijk zijn, en toch was de man die met bedreven hand de paarden mende, heel simpel gekleed in een wit schort en droeg hij een nauwsluitend wit kapje over het hoofd tegen zon en stof.

Hor begreep dat het rijtuigje aan het einde van de kronkelende weg de hoogvlakte zou bereiken. Omdat iets hem waarschuwde het daar op te vangen, rende hij langs de veel kortere weg over de vlakte naar het punt waar de weg uit de kloof kwam. Daar hurkte hij achter een groot rotsblok neer en wachtte. In de verte hoorde hij het geratel van de wielen over het kiezel op de weg. Nu rezen de hoge struisveren van de paarden boven de rotswand omhoog. Even later hield het wagentje stil om de paarden wat te doen rusten. De wagenmenner stapte uit en sloeg zijn teugels om het vergulde hekje dat zijn staanplaats veilig omgaf. Met de hand boven zijn ogen keek hij om zich heen.

Op datzelfde moment sprong Hor overeind. Hij had de wagenmenner herkend! Seth was het! Seth, zijn doodsvijand, die hier op de hoogvlakte een plezierritje maakte met een van de koninklijke rijtuigjes en de paarden waar de farao zo trots op was geweest! Met één sprong wierp Hor zich op zijn van niets bewuste vijand. De gouden vazen vlogen links en rechts. De paarden steigerden woest en het wagentje helde gevaarlijk over.

Een strijd op leven en dood begon...

SLOT VOLGT

ZORRO

AAAUW!

TE PAARD! IDIOTEN.... ACHTER HEM AAN!

IK HEB GEEN ZIN OM MIJN GEHEIME GANG TE VERRADEN... DAN ZIT ER NIETS ANDERS OP DAN...

DOE JE BEST, TORNADO.... WE MOETEN HET HALEN! 'T IS ONZE ENIGE KANS!

TOE MAAR, TORNADO... SPRINGG!!

NOU STAAT HIJ ONS UIT TE LACHEN! SPRING DAN TOCH OOK, MANNEN! ALS HIJ 'T KAN, KUNNEN JULLIE 'T OÓK!

REDT "ZORRO"

H-HET SPIJT ME, CAPITAN...MAAR MIJN PAARD WEIGERT!
LAFAARDS! WE VERSPREIDEN ONS EN DOORZOEKEN DE HELE OMGEVING...

UREN LATER KOMT EEN AFGEMATTE TROEP SOLDATEN AAN BIJ CASA DE LA VEGA...
SEÑOR DE LA VEGA!

HÈ?!? WAT DOET U HIER MIDDEN IN DE NACHT, COMMANDANTE?
WE ZITTEN ACHTER ZORRO AAN... HIJ MOET HIER ERGENS IN DE BUURT ZIJN!

MAAR... IK DACHT DAT U HEM HAD?! EN ONZE BENITO DAN...OF IS DIE SOMS ONTSNAPT?
NEE! BENITO IS ZORRO NIET! ...GOEDENACHT, SEÑOR!

GARCIA...'T IS JOUW SCHULD! JIJ HAD MOETEN WETEN DAT BENITO ZORRO NIET WAS!
JAWEL, COMMANDANTE!
EINDE

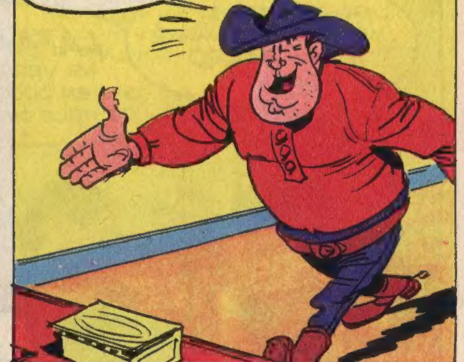
LUCKY LUKE

Door een misverstand is Dopey tot burgemeester van Boomville gekozen. Alle burgers hebben spijt van hun vergissing, maar de vrienden van Dopey zijn helemaal niet van plan zich bij de toestand neer te leggen! Maar wat er dan gebeurt. . .

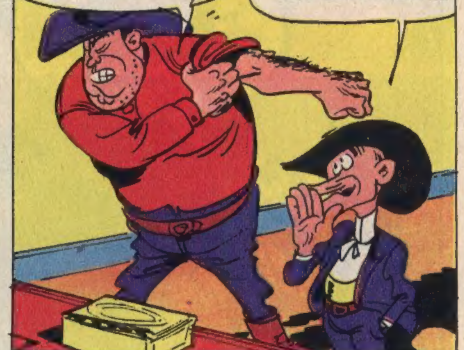
DE TREK

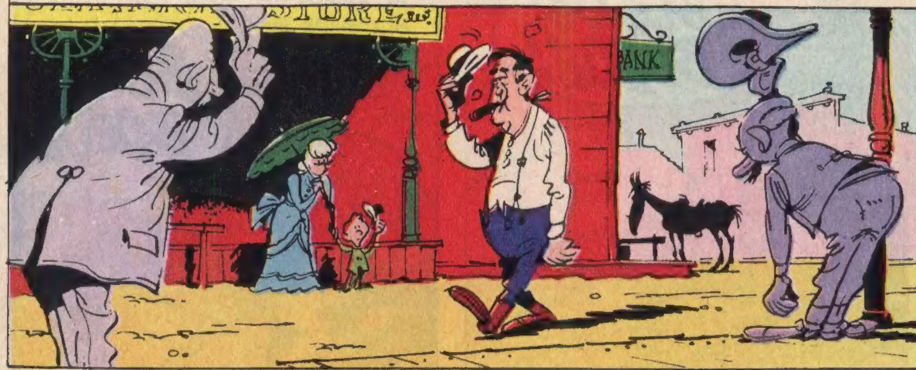

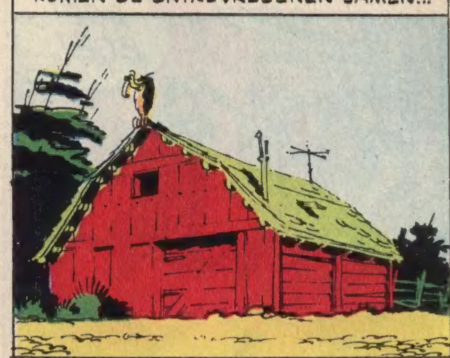
NAAR OKLAHOMA

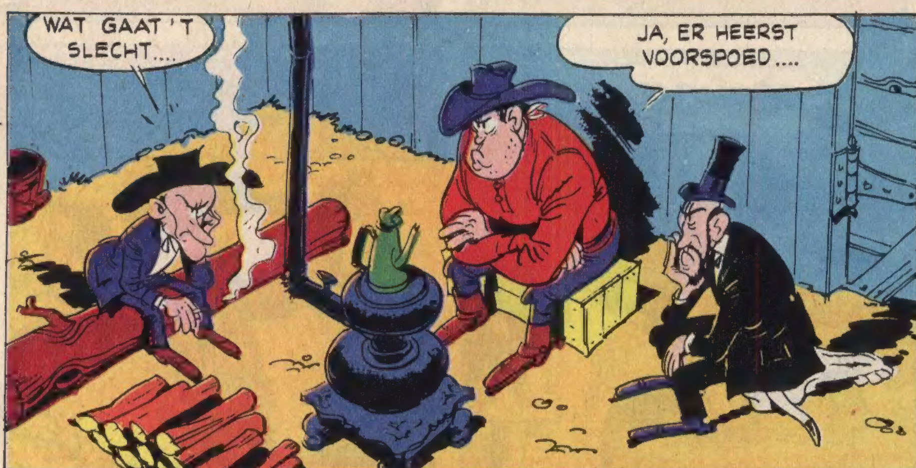

DE TIJD VERSTRIJKT EN TOT IEDERS VERBAZING ONTPOPT DOPEY ZICH ALS EEN UITSTEKEND BURGEMEESTER. DE STAD PLUKT DE VRUCHTEN VAN EEN EERLIJK BESTUUR EN DOPEY GENIET ALLER ACHTING....

MAAR NIET ALLE INWONERS VAN BOOMVILLE ZIJN GELUKKIG MET DOPEY.... IN EEN SOMBERE SCHUUR KOMEN DE ONTREVREDENEN SAMEN...

LUCKY LUKE
DE TREK NAAR OKLAHOMA

